

octobrachiatus, HALL, når undtages, at forf. i det rigelige materiale foruden exemplarer med 8 arme også fandt sådanne med 12, mindre end 8, og endelig 9—11 arme. For former af gruppen *Dichograptidae* med mere end 8 arme har man opstillet slægtsnavnet *Loganograptus* hvoraf kjendt *L. Logani*, med 18—25 arme, medens former med 8—18 arme hidtil var ukjendte. Forf.'s for den rette forståelse af *Dichograptidernes* forgrening vigtige iagttagelser synes ref. snarest at vise, at berettigelsen af sådanne arter som den ny opstillede *L. Kjerulfi*, ligeså berettigelsen af sådanne skægter som *Loganograptus* er overmåde tvivlsom, noget som allerede er fremhævet af TULLBERG (Skånes Graptolither II, P. 15).

På en hel del explr. fandt forf. en vel udviklet discsens. Desuden omtaler forf. fundet af 2 arter *Dendrograptus*, 1 *Pleurograptus*, 1 *Coenograptus*.
Ref. W. C. Brögger.

HAGEN, O. N. »Reise i Meraker sommeren 1881 og 1882»
(Ibid. B. 28 P. 46—53.).

Dagbogsnotiser. 2 figurer fra Mandfjelds grube viser usædvanlig tydelig overskjæring af skifer ved gang af svovlkis, såvel efter strög som fald.
Ref. W. C. Brögger.

NANSEN, Fr. *Skitse af et isfjeld under Kysten af Øst-Grønland*
(Ibid. P. 54—56. Med 1 tavle).

HERMANN, M. Otto. »*Beschreibung von grönländischen Gesteinen.*» (Ibid. P. 57—66).

Den førstnævnte forf. meddeler beskrivelse og skizze af et større drivende isfjeld (c. 100—130 fod høit) fra kysten af Øst Grønland, som var påfaldende fuldt af løst grus og sten.

Den anden forf. beskriver nogle af de medbragte bergarter efter mikroskopisk undersøgelse nemlig 2 »dioriter» og en »epidotsten»; den første af de beskrevne såkaldte dioriter er vel ingen diorit, men en proterobas.
Ref. W. C. Brögger.